

Thing, saaledes, at de kunde staa og falde med deres eget Indhold. — Der er imod Forslaget eller ialtsald i en saadan Retning, at det maasse bliver til Skade for Forslaget, fremsat en Bemærkning, nemlig af det ærede Medlem for Beile (Th. Nielsen), hvorved han syntes at ytre Tvivl om, hvorvidt Derne derude kunde ønske eller trænge til en Hjælp som den, hvormom her er Tale, og det ærede Medlem beraabte sig i den Henseende paa en Petition, som er kommen hertil, underkrevet af endel Behoere paa St. Thomas. Det forholder sig naturligvis rigtig, som det ærede Medlem sagde, at det, hvorpaa der i denne Petition fornemmelig andrages, og hvad der ønskes, er Selvregjering; men dersom det ærede Medlem deraf vil udlede den Slutning, at man paa St. Thomas er tilfreds med at yde det Bidrag til Statsforbødenhederne, som ved Kolonialloven er blevet St. Thomas og St. Jan paalagt, og navnlig at man efter den Orkan, som har hersket der, tror sig istand til at kunne gjøre det, kan jeg meddele det ærede Medlem, at han i den Henseende er i den fuldstændigste Bidsfarelse. Der foreligger for Finansministeriet ikke en enkelt, men gjentagne, ja jeg kan sige ved enhver Leilighed i sin Tid gjentagne Bidnesbyrd om den store Uvillie, hvormed man paa St. Thomas og St. Jan betragter netop dette Bidrag, til Statsforbødenhederne. Det er, om jeg saa maa sige, det Thema, hvormom deres finansielle Debat i de senere Aar næsten stadig har dreiet sig, og der er gjentagne Gange kommet bestemte Indstillinger i denne Henseende fra Kolonialraadet, men der er efter Alt, hvad der foreligger for mig, og særlig efterat denne Ulykke har ramt St. Thomas, en saa almindelig Anerkjendelse af Umuligheden for Derne af at udrede disse Bidrag, dersom de paa nogen Maade skulle være istand til at fyldestgjøre de Krav, der maa stilles til dem efter den nye Ulykke, at jeg holder mig fuldstændig overbevist om, at det ærede Medlem ikke i mindste Maade vil betvivle, at dette er det sande Udtryk for Stemningen. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at der i den Petition, det ærede Medlem berørte, ganske vist er talt om, at Derne ville styre sig selv, men netop det Spørgsmaal om, at de skulle

udrede det aarlige Bidrag til Statens Finantser, er slet ikke berørt i den. De have undladt at berøre det, fordi de, efter hvad jeg formoder, ikke vilde indblande dette Spørgsmaal i de Sager, som i det paagældende Diebst laa Befolkningen derovre mest paa Hjerte. Jeg nærer imidlertid ikke den allerminste Tvivl om, at dersom de havde antet det for hensigtsmæssigt at fremdrage Noget som helst om deres finansielle Tilstand, vilde det Punkt, at Bidraget til Danmarks Statsforbødenheder maatte ophøre, blive det, der vilde blive stillet i Forgrunden.

Th. Nielsen: Jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at det var i Henhold til den nævnte Ansøgning, at jeg fremsatte mine Bemærkninger, og denne Ansøgning slutter, som jeg allerede har antydnet, med de Ord, at Derne fuldtvel kunde komme i Blomstring, naar Alt det, de nævne, indrømmes dem, men blandt dette hører ikke Bidraget til de almindelige Statsforbødenheder.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Overgæng til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 72 St.

Tauber: Jeg tillader mig at foreslaa, at der angaaende denne Sag nedsættes et Udvalg af 9 Medlemmer. Grunden til, at jeg foreslaar dette Antal, er den, at det Udvalg, der ifjor var nedsat i Anledning af de vestindiske Love, havde dette Antal Medlemmer, og uden at der selvfølgelig kan være Tale om at henvise Sagen til dette Udvalg, kunde disse Medlemmer maasse fortrinnsvis være stiftede til at indtræde i det Udvalg, der nu bliver at nedsætte.

Zeilau: Jeg tillader mig at forment, at det vil være overflødigt at nedsætte et Udvalg i alt Fald bestaaende af et saa stort Antal Medlemmer. Jeg skulde helst ønske, at der slet ikke blev nedsat noget Udvalg i denne Sag, for at vi i Overensstemmelse med det af den høitærede Minister ved Sagens Forelæggelse udtalte Ønske kunde faae Sagen hur-